

NOVINY

KULTURNÍHO SPOLKU KOZOJEDY A OBCE KOZOJEDY

ČÍSLO 2 - 2010 1. DUBNA 2010

Paní Marie Tichá vypravuje

21. ledna letošního roku oslavila 93. narozeniny paní Marie Tichá – třetí nejstarší občanka Kozojed. Pochází z Kozojed č. 39, za svobodna se jmenovala Šimicová. Ještě vloni chodila sama po vsi na procházky, navštěvovala známé. Pak však jí zasáhla mrtvička. Po zotavení je sice čilá, povídává, hlava jí slouží, ruce také, ale nemůže chodit, což jí velmi mrzí. Je odkázána na vozík a pomoc mladých. Žije se synem Františkem a jeho ženou Věrou v rodinném domku, v patře ještě bydlí vnuk František s rodinou. Dcera Marie Slámová s mužem žijí v Plzni, do Kozojed za maminkou však dojíždí každý týden, aby také pomohla.

Vzpomínáte na rodiče a sourozence?

Rodiče hospodařili. Otec přišel ve válce v r. 1915 o levou nohu, tak ho poslali domů. To mu bylo 28 let. Dávali mu koženou protězu, ale s tím nemohl chodit. Zlobila ho krev, umřel, když mu bylo 55 let. Ve stejném roce jako otec zemřel i můj dědeček, tomu bylo 86. Babi jsem neznala, ta umřela brzo. Mami byla od Němců z Rynku, její matka byla Benešová ze Zvíkovce 28. Maminka umřela v r. 1951, dožila se 64 let. Na páteři měla nějaké výrůstky, 14 dní byla v nemocnici, pak asi měsíc na Liblíně a umřela. Bratr Věna byl o sedm let starší než já, další bratr však v sedmi měsících zemřel. Věnova žena umřela v jednatřiceti letech v r. 1950, ta byla od Králů z Bohů, prasklo jí slepé střevo. A bratr umřel také brzo – v 43 letech. Jezdil s koňmi, zmokl a dostal zápal plic. Zůstaly po nich dvě děti – Maruš (Kolmanová) a Věna – ten už je také léta mrtvý.

Když tatínek zemřel, bratrovi už bylo 31 let, tak hospodařil on a já mu pomáhala. Vdala jsem se ve 27 letech. Pro ženicha jsem nešla daleko. Nemohla jsem jít do jiné vesnice, stýskalo by se mi. Otec mého muže padl ve válce, sem přišel k babi nějaký Hanuš z Kožlan, spolu už ale děti neměli. Vychovávali 4 děti z prvního manželství Annu, mého Františka (narodil se 3. 3. 1911) a pak dvojčata Václava a Marii.

Můj muž býval divadelník – jejej, a muzikant – jejej! Od 17 let chodil hrát. Hrál se Šimandlem a starým Zikou ze Všehrd..

On chodil hrát a vy jste seděla doma?

Já zase hrála divadlo. Naše furianty a Lešetinského kováře jsme hráli v Zimohráze, tam směrem k Bučku, tam se hrávalo divadlo. Postavilo se jeviště, muž dělal kulisy. Nacvičovaly se tu i operety. Když začal táta hrát s Fenclama, Houda začínal na housle, starý borecký Fencl hrál na violu. Zpívali herci – Věna Oliverius, holky Beranojc – Blanka a Jiřina a i ostatní.

Muž hospodařil a pak dělal skupináře v JZD. Uměl všechno. Hrál, maloval, nacvičoval divadlo. Doma ale neudělal nic, to dělal

všechno děda. Zemřel 6. 11. 1975 na embolii, to mu bylo 64 let. Na svůj svátek v tom roce hrál s muzikanty naposled.

Když jste se vdala, asi jste hospodařili?

Hospodařili jsme. Samovaz jsme si koupili s Píclém dohromady, dva páry koní to táhly. Děda se toho naspravoval. Mlátičku – malou parovku – jsme si půjčovali po vsi. Obilí se navezlo do perny a pak se na podzim mašinovalo. Taky gumák jsme si pořídili. Pak se udělalo menší družstvo, to se rozpadlo. Děda tam nechtěl jít. Dříve se všechno chovalo doma – nasazovaly se slepice, husy. Prase se zabilo, pověsilo na půdu a chodilo se pro maso. Zabíjelo se, když byla zima, ledničky nebyly. Měli jsme pět krav, mléko se odevzdávalo. Jeden rok jsme měly 40 husí – muselo být peří na peřiny. Každým rokem se dralo. Nebyla televize, tak jsme si užili zábavy při draní. Ženský chodily k nám, pak se šlo drát na oplátku po vsi k ostatním.

Od r. 1959 jsem krmila v kravíně. Než se postavil nový kravín (ten, co tam pak byla bramborárna a teď tam má dílnu Bárta Štěrba), chodilo se krmít po kravínech ve vsi. Bylo nás devět, osm krmilo, jedna měla vždycky volno. V létě jsme chodily ještě na pole. Na bramborách se nás sešlo i 42. V 55 letech jsem šla do důchodu, ale když bylo potřeba, vypomáhala jsem. To bylo nejčastěji o Vánocích nebo svátcích.

A v lázních jste někdy byla?

Na to nebylo čas.

Pamatujete se na své učitele?

Bodejť by ne. První rok tady byla Chárová, od Svaté Hory; říkali, že je z nějakých Zelených Hájů. Potom byl Blim a třetím rokem nás učil Vostatek. Ten pocházel od Špirků z hospody. Pak Urban, ten přišel z Koryt, nacvičoval tu taky Máje. A po půl roce jsme měli Švecovou. Pak byla Soprová z Hradiště a Novotná z Kralovic, její bratr učil na Liblíně. Poslední tři roky nás učila Žákovcová.

Já jsem chtěla být učitelka. Ale nešlo to. Mívali jsme dvě služky, když jsem vyrostla, už byla jen jedna. Musela jsem dělat, nemohla jsem do měšťanky do Kralovic. Tak jsme chodili další tři roky do školy v Kozojedech. Kdo nešel do měšťanky, byl tady osm let. V 6. 7. a 8. třídě jsme se učili skoro to samé. To je škoda, že jsem nemohla být učitelkou, bavilo by mě to.

A na kterého učitele si vzpomenete nejradši?

No, ono to bylo stejný. Já jsem se učila dobře, tak nebyly problémy. Když jsem byla v 8. třídě, to tu byl učitel Matějka. Jak někam jel, chodila jsem za něj do první třídy. To se mi líbilo, děti poslouchaly – byl tam i Láďa Pícl.

S kým jste seděla? S Andulou Krinerojc všech 8 let. To byla velká kamarádka. Vdala se do Hlohovic, ale neměli děti. Jezdili jsme ji navštěvovat. Stěžovala si na hlavu, že jí bolela. Věšela prádlo, klesla a bylo po ní. 73 let jí bylo. Ten její muž se dožil 96 let, Krchov se jmenoval. Když Anda umřela, chodil mi sem navštěvovat. Dožil na Liblíně. Ve třídě nás bylo 14, už jsme tady jen my dvě s Kroutilkou.

A jak se mládež ve vsi bavila?

Chodili jsme dvakrát týdně do Sokola, tam se cvičilo i tancovalo, jezdili jsme vystupovat i mimo Kozojedy. Masopusty tu taky byly. Chodila jsem dokonce za masku. Pěkný bylo, když jsme šly s ženskejma z kravína za „Huďbu z Marzu“. Po vsi chodili jen

mužský, my jsme pak zase šly za masky večer do sálu. Medvědi bývali už takhle ustrojeni, jak jsou dnes. Maškary jezdily taky pokaždé k Rybom, do Borku se tak nejezdilo.

Máje tu bývaly taky. Můj muž je nacvičoval. Po vsi se obcházely holky – všechny. Večer se pak šlo do sálu, tam se tancovala česká beseda. A v létě jsme chodili po silnici a zpívali – Růža Sinkulojč zpívala pěkně.

A na co ještě si vzpomenete?

Do Kralovic se tenkrát chodilo nakupovat na kole nebo pěšky, bylo to 2 hodiny cesty. Taky do Radnic jsme chodili pěšky, k zubaři.

Bývaly tady čtyři hospody: u Špirků, u Breburdů, u Šotolů, u Vaňků – tam se netančovalo, tam měli jen šenkovnu.

Každý měl k tomu pole a každý měl jiné pivo. Breburda měl Planou, Špirk bral z Rakovníka, Šotolojč z Plas a Vaněk – to ani nevím. My jsme chodili Špirkom, to jsme měli vedle. Taky se chodilo se džbánkem a nosili jsme to na pole. U Prusíků bejvala taky hospoda – to si ale nepamatuju.

Vodovod se dělal, když mi bylo 18 let – to bylo v r. 1935. Vedl se z Vinic přes Bajtojc a Bešíkojc dvůr. Hlavní řad kopali ručně 4 dělníci z Hudlic od Berouna. Po vsi se pak voda rozváděla později – Tomeš z Kralovic dělal hydranty každému před vrata.

Elektriku po vesnici zavedli, když mi bylo 22 let, to bylo v roce 1939. To se pak svítilo, měli jsem rádio, sporák, troubu a elektromotory – šroťák a řezačku.

A co vnučata a pravnoučata?

Vnučata mám 4, pravnoučat 7. Nejstarší vnuče je Lucka, v říjnu jí bude 18 let. Pak je Fanda, Michalka, Marek, pak jsou Slámojč – Bára, Kačka a Vítek. Ten je nejmladší.

A co ráda jíte?

Mám ráda polévky. K obědu i k večeři. Maso může být i tlusté. Sladké nemusím mít. A zeleninu? Červenou řepu ráda nemám vůbec. Byla jsem pořád na čerstvém vzduchu, kouřit mi nenapadlo. Štampričky? Ne. Jen pepřmítku. Hlava se mi točí – když se podívám na zem, ale paměť mám dobrou.

Tak hodně zdraví a klidu do dalších let!

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ KULTURNÍHO SPOLKU KOZOJEDY

Dne 8. 2. 2010 jsem skončil jako předseda Kulturního spolku Kozojedy. Náš spolek má již desátý rok svého života za sebou. Byl jsem zakladatelem spolku a celých deset let jeho předsedou. Společně jsme za uplynulé roky uskutečnili mnoho akcí, které ovlivnily život v naší obci a do jisté míry i změnily její ráz. Tím mám na mysli, že po nás zůstávají díla, která dotváří naši obec. Jsou to sochy, které vznikly na sochařských sympoziích a také pamětní deska J. J. Markovi, Janu z Hvězdy. Můžeme říci, že i okolí Kozojed nese stopy činnosti našeho spolku. Svůj význam má soška Vodníka Vojtěcha v Podkrašovském mlýně vytvořená u příležitosti velké vody v r. 2002. Akce zvané „Vodník“ pořádané u řeky Berounky jsou dnes známé po celém kraji a mnoho lidí na ně rádo zavítá.

Činnost našeho spolku se v prvním roce rozjížděla velice těžce. I když jsme zakládali spolek na začátku roku 2000, podařilo se nám ho zaregistrovat až 4. července. Opravdová činnost započala teprve v roce následujícím, po výroční schůzi, která proběhla v lednu 2001. Do spolku se nám hlásili lidé nejen z Kozojed, ale i z okolí, začlenili se i chalupáři a nebyli jen do počtu. Musím poděkovat zejména Vendule Peřinové z Prahy, která se podílela velkou měrou na vzniku kroniky spolku a nadále věnuje značné úsilí jejímu vedení. Kdybych měl poděkovat všem, kteří by si to zasloužili, musel bych asi vyjmenovat většinu členů.

Nemohu vyjmenovat všechny akce, které jsme uskutečnili, bylo jich skutečně za ta léta mnoho. Za zmínku stojí na začátku naší činnosti otevírání Kulturního domu v Kozojedech po jeho rekonstrukci. Tato

akce se velice vydařila a dodala nám odvalu pokračovat v dalších akcích. Jistě se mnou rádi vzpomenete na koncerty v kostele, které jsme pořádali již v roce 2002, na Máje, které se vyvedly a sprátelily mnoho mladých lidí nejen v Kozojedech, ale i z okolí, na velice poučné přednášky v našem kulturním domě. Měli jsme možnost poslouchat vzácné hosty, skutečné odborníky ve svých oborech. Vzpomeňme také na krásné pohádky při dětských dnech na hradě Krašově, kde jsme pomáhali našim přátelům z Krašovského spolku. Při této zmínce bych chtěl připomenout jméno pana Brože, který byl velkým organizátorem a nám dobrým přítelem. Bohužel již není mezi námi. Každým rokem jsme se snažili pořádat masopust v naší obci a také jsme obnovili masopust v obci Bohy, kde máme mnoho našich členů. Tím jsem se dostal k tomu, že náš spolek není uzavřený jen pro Kozojedy, neorganizujeme akce jen pro sebe. Myslím, že naše práce se odrazila v přízni okolních obcí. Zejména musím poděkovat městu Kralovice a jejich zastupitelstvu, že nás podporovali v naší činnosti, a to hlavně finančně. To samé se týká sponzorů, kteří nám přispívali na sochařská sympozia. Naše práce se odrazila i v hodnocení Obce roku, kde Kozojedy získaly Modrou stuhu za kulturu. Jsem rád, že se nám podařilo vytvořit kopii Kozojedské Madony, která je umístěna v kostele sv. Mikuláše. Všichni kozojedští občané věděli, že tato madona je velice cenná a slavná, ale před rokem 2000 málokdo znal její podobu. Dnes si ji může každý prohlédnout na oltáři místního kostela.

Největší poděkování však patří Obecnímu úřadu Kozojedy za veškerou podporu, bez níž bychom těžko dokázali to, co jsem výše popsal. Dále moc děkuji za práci všem členům a přátelům Kulturního spolku.

Vždy jsem říkával, že v Kozojedech jsou kulturní lidé a na chodu našeho spolku se to jen potvrzovalo. Kozojedy jsou skutečně kulturní obcí a já doufám, že tomu bude i do budoucna.

Vážený přítelé, ukončil jsem sice funkci předsedy spolku, ale nadále se chci, jako jeho člen a člen výboru, podílet na všech dalších aktivitách a činnosti spolku.

Proto chci popřát nové předsedkyni, aby dobře navázala na vybudované základy. Aby spolek byl nadále živý, aby se jí dařilo udržet v dnešní nelehké době chod spolku, abychom mohli společně nejen vzpomínat na prožitě hezké chvíle, ale abychom se těšili z dalších nových akcí, které budou následovat.

Bartoloměj Štěrbá, Kozojedy

MAŠKARY BYLY LETOS BOŽÍ!

Masopustní průvod je každoročně předmětem radostných příprav i zvědavého očekávání. Kdo půjde, za koho půjde, jak bude vypadat a jak to všechno nakonec dopadne - to se pravidelně přetřásá několik týdnů před vyhlášeným termínem. Ani letos tomu nebylo jinak. Jak dříve dohodnuto, místo letošního konání a soustředění v Bohách, dávalo tušit mnohá překvapení. Masopustní úterý bylo sice podle církevních pravidel už 16. února, avšak termín dle všech jiných okolností byl stanoven na 6. březen. Navzdory všem strašákům globálního oteplování, udeřila zima plnou silou, takže mnozí starší pamětníci zavzpomínali na kdysi dávno mrazivé a zasněžené zimy svého mládí. Nepatrný náznak blížícího se jara a tání sněhu koncem února načas podpořilo naděje na zlepšené počasí, avšak právě v den průvodu se zima vrátila s nečekanou silou, vánicí a sněžením.

Soustředění masek u autobusové zastávky se tak neobešlo bez všeobecné klouzačky na čerstvě zasněžené silnici. Vítr a sníh však protentokrát musely ustoupit nezlomné náladě a vůli maskárníků obejít nejen celé Bohy, ale také navštívit zasněžené Rakolusky. Mimořádný muzikantský výkon podala v tento zimní den doprovodná muzika Kozojedská čtyřka, která s maskárním rejmem prošla poctivě všechny zastávky a občerstvovací štace. Ke konci, po všech stránkách náročného a vyčerpávajícího dne, se maskární společnost spolu s četným obecnstvem uchýlila do přívětivého tepla a prostředí Kulturního domu v Kozojedech. Tam nezdolně pokračovala taneční merenda až do časných ranních hodin. A tak přes všechny nástrahy nepříznivé počasí se také letos maskary vydařily a byly i na bílém sněhu na božských cestách skutečně „boží“.

V. Steiner

Kapela Kozojedská čtyřka hrála celý den i večer

Přečetli jsme z Wikipedie:

Masopust neboli karnevalové období bylo v minulosti období od Tří králů do Popelčnické středy. Popelčnickou středou začíná postní období před Velikonocemi. Maskární zábava, která probíhala zpravidla na masopustní úterý, tedy v úterý před Popelčnickou středou, byla vyvrcholením masopustu. Název karneval je synonymem masopustu (z italského carnevale, vlastně „maso pryč“). Dnes se jako masopust (nebo karneval) označuje zejména toto masopustní veselí (nářečně masopust, šibřinky, fašank, ostatky aj.). V římskokatolickém liturgickém kalendáři je Popelčnická středa prvním dnem postní doby. Její termín připadá na 40. den před Velikonocemi. Do těchto 40 dnů se nepočítávají neděle, proto v praxi připadá popelčnická středa na 46. den před Velikonoční nedělí. Kvůli nepravidelnému výpočtu data Velikonoc se její termín každý rok mění.

JAK TO VIDÍM JÁ - LIDÉ A POČÍTAČE

„Ono to vypadá, jako by se něco dělo ...“, říká komorník ve známém filmu. „No nediv se,“ odpovídá král z koupelny, to by jinak nebyly dějiny“. A tak, jako v onom filmu, tak se i před sto i tisíci lety, právě tak jako včera, kolem nás stále něco děje. Zvykli jsme si vnímat kolem pádící běh doby a své názory na věci a události, které více či méně trvale ovlivňují a poznamenávají náš život, si nechávat pro sebe a své soukromí. Zvykli jsme si žít v informačních záplavách reklam, drbů, polopravd a lží, kterými nás denně bombarduje mediální sféra, a už nám to, jak se říká, ani nepřijde. Vydávání novin Kulturního spolku Kozojedy a obce Kozojedy mne přivedlo k záměru vystoupit z ulity a pokusit se napsat některé své subjektivní názory. Proto jsem nazval článek titulem Jak to vidím a k tomu přidávám konkrétní téma - tentokrát o počítačích.

Je to z hlediska historie velmi krátká doba, co do našeho nejbližšího okolí doma i v práci vtrhly takzvaná péčéčka - personal computers - osobní počítače nebo dnes již jenom počítače. A přeci, před nějakými zhruba třiceti lety byl počítač vybavený 1 MB centrální paměti monstrem rozkládající se v klimatizovaných sálech o desítkách metrů plochy. Kolem se točilo mraveniště obsluhy, technici, operátoři, programátoři, systémoví programátoři, analytici. Ti všichni se ve třech směnách starali o „krmení“ počítače daty a programy. Počítač za to chrtil z rychlotiskáren stohy skládaných sestav a o možnosti spojení s jiným počítačem neměl ani páru.

Pak přišel mladíček jménem Gates a podle dnes již notoricky známé historiky smontoval někde v garáži první péčéčka vybavená operačním systémem MS DOS a firma Microsoft vyrazila k vítěznému ovládnutí světa. Myslím, že se jí to podařilo dokonale. Souběžně začali vojáci v Americe vyvíjet komunikační protokol pro vzájemné propojování počítačů a zárodky dnešního internetu byly na světě.

Odborníci na historické zlomy a etapy již dnes tvrdí, že pokroky v mikrominiaturizaci elektroniky jsou srovnatelné s objevem parního stroje a později zavádění elektřiny. Můžeme jim věřit. Kdyby to tenkrát neudělal v garáži dnes největší pracháč světa Gates, udělal by to jistojistě někdo jiný, protože doba k osobním počítačům prostě dospěla. Za povšimnutí však stojí zejména způsoby, jakými pronikají miliony dnešních počítačů do našich domovů a kanceláří a způsoby, jakými postupně ovládají a ovlivňují naše chování. Kšeft s počítači a programy je dnes obrovský byznys se všemi projevy chamtivosti a vlezlosti konzumu - drtivého fenoménu doby. Podívejme se trochu zblízka na některé základní momenty života s počítačem.

Protože jdeme s dobou a mediální cirkus nás ovlivnil na-

tolik, že prostě počítač mít musíme, děti nás moří, že chtějí počítačové hry a vůbec, jak můžou chodit do školy, když bez počítače už to nejde a každý, kdo vyleze na obrazovku, udává svojí wéwéwé internetovou adresu (jako by bylo samozřejmé, že počítač už musí mít prostě úplně všichni), prohlásíme nákup počítače za nezbytnou potřebu a takzvaně „jdeme na to“.

V okamžiku, kdy se rozhodneme a koupíme nějaký ten počítač či notebook, dojdeme dříve nebo později k poznání, že samotným nákupem onen záračný stroj ztratil téměř polovinu své ceny. Dále ihned zjistíme, že stroj není k ničemu, pokud nekoupíme množství všelijakých programů a chceme-li připojení na internet, musíme najít vhodného připojovatele, kterému budeme platit měsíční poplatek za připojení.

Poté, co jsme zaplatili a překonali všechny vstupní a začátečnické peripetie, stáváme se takzvaným uživatelem počítače. Uživatelé jsou neustále rostoucí masa nešťastníků, trvale prohrávající marný boj s počítačem, s jeho stále novými a novými programy a jejich nevyzpytatelným chováním. Pro obchodníky s počítači, autory programů a poskytovatele všelijakých počítačových služeb a doplňků je masa nepoučených, naivních uživatelů bohem požehnaná dojná kráva, stádo očesávaných ovcí.

Jak to funguje si předvedeme například na programu pro psaní textů. Na začátku byl jednoduchý prográmek, umožňující sepsání dopisu či jiného textu jedním druhem písma s jednoduchým řádkováním. Postupně se ale program zdokonaloval a rozšiřoval o různé funkce. Později, zjednodušeně řečeno, nabobtnal tak, že na jeho provoz počítač se svými technickými parametry nestačil. Výrobci techniky však nezháleli a vyvinuli počítač technicky rychlejší, dokonalejší a mocnější. Toho využili programátoři a udělali programy složitější mocnější a komplikovanější. Tak se programy a technika honí v nekonečném kolotoči, na který ze všeho nejvíce doplácí uživatelé. Máme-li starý program, který je pro naše potřeby stále dostačující, zjistíme, že náš starý program si nerozumí s novým programem jiných uživatelů. Tím nás výrobci počítačů a programů nutí přistoupit na jejich hru a zejména zatřást kasičkou do jejich kapes.

Nejmarkantněji se počítačový humbuk podepisuje na státních úřadech a administrativě. Na stolech vedoucích pracovníků musí být nejmodernější počítače s parametry umožňujícími řízení raket, ale jejich uživatelé sotva napíší pár řádek. Spokojeni jsou však všichni. Státní úředníci koupili od svých spřátelených soukromých firem nové počítače a programy, platí servisní služby, ať to stojí, co to stojí.

Že by však státní administrativa pracovala o to rychleji, efektivněji a potřebovala méně úředníků a vytiskla méně

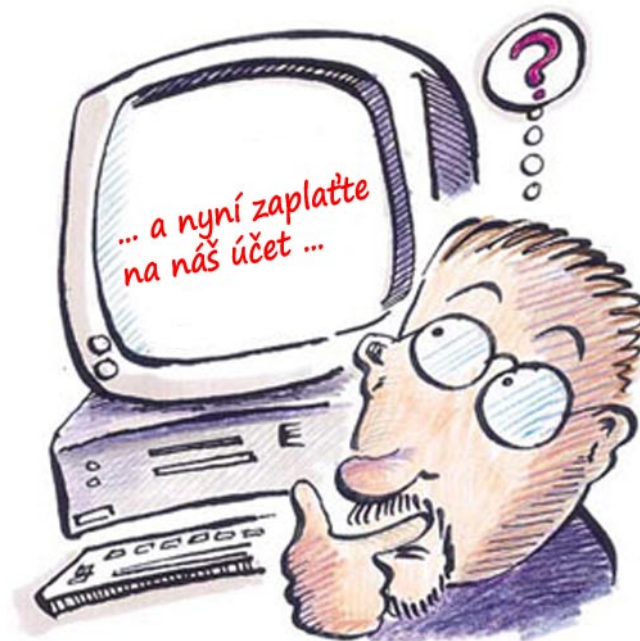
papíru, dotazníků a oběžníků, o tom si můžeme nechat jenom zdát.

Na obhajobu počítačů je však třeba říct, že trvale narůstá okruh aplikací, kde větší výkonnost techniky i programů umožňuje dosahovat fascinující výsledky. Jedná se především o řízení technologických procesů a využití dnes už prakticky ve všech vědních oborech například v biologii, medicíně a dalších oblastech. Markantním příkladem úchvatné počítačové výkonnosti je léčba nádorových onemocnění a jejich diagnózy s pomocí computerové tomografie.

Když se náš domácí počítač už zabydlel, brzy dojdeme k poznatku, že zápas s počítačem je v mnoha ohledech marný a že nemáme tolik času, abychom nekonečným klapáním pokus - omyl ubíjeli většinu svého drahocenného času. Největší radost ze záhadné mašinky mají proto děti. Brzy nám přinesou domů různě získané a nakopírované hry, ve kterých teče krev proudem a mrtvolý rozstřílených nepřátel a netvorů se rozstříkují po obrazovce. Na rozdíl od rodičů, vyčerpaných neutuchající existenční honičkou, prosedí děti u počítače nekonečné hodiny. Získají obdivuhodnou zručnost, jak střílet nepřátele a jak používat všemožné klávesové kombinace a zkratky.

Po nějakém čase zjistíme, že počítač se chová ještě záhadněji než obvykle. Začal žít svým vlastním životem. I na vyzkoušené povely a klopotně naučené klávesové kombinace odpovídá jinak než čekáme, nebo neodpovídá vůbec. Na obrazovce se objeví zvláštní úkazy a přivolaná pomoc v podobě zkušenějšího uživatele nebo prodejce či dodavatele spolehlivě zjistí že se „někomu“ podařilo počítač zavirovat. Viry jsou škodlivé programky, vytvářené většinou mladými, všelijak zamindrákovanými individui, dokazujícími si svou genialitu. Odvirování počítače je většinou práce pro znalého odborníka a někdy vyžaduje přeinstalování všech programů v počítači tzv. „na zelené louce“.

Ti z nás, kteří musí počítač denně používat v práci i všichni ostatní, kteří již mají s počítačem své zkušenosti, by mohli jistě uvést nejednu historku o počítačových kolapsech, záhadách a vrtoších těchto geniálních strojů. Nastupující mladá generace, vycvičená stovkami hodin počítačové zábavy a her, přijímá dnes elektronické stroje již jako nedílnou složku nejen svého života, ale mnohdy i své osoby a osobnosti. Pánové spisovatelé Orwel a Huxley, kteří se v třicátých letech pustili do předpovídání budoucnosti v

těch nejčernějších barvách, by mnohdy měli radost. Místem největší koncentrace sledovacích kamer, napojených na počítačové sítě je dnes Londýn. Tolik diskutovaná všelijaká opatření na takzvanou ochranu osobnosti a soukromí jsou odborníkům v informatice ponejvíce k smíchu.

Tak, jako všechno na světě a v lidském životě zejména, má své klady a zápory, skýtá užitek i skrývá různá nebezpečí, jsou počítače v mnoha směrech dobrými sluhy, ale také zlými, nevyzpytatelnými pány. Miliardy zářivých obrazovek dnes zpracovávají mysl a ducha konzumentů počítačového byznysu a vytvářejí svět virtuální reality, ve kterém se někdy možná hezky bloumá, ale i ošklivě zabloudí. O tom, do jaké míry se necháme do tohoto podivného světa, plného pozlátka, šalby a klamu zatáhnout, musíme v každém věku a každém okamžiku rozhodnout jen sami za sebe podle své vůle, názoru a přesvědčení. O světě internetu a možnostech připojení ve zdejší lokalitě Kozojedy se pokusím napsat své postřehy a názory zase příště.

Vladimír Steiner

Schůze Kulturního spolku Kozojedy

Dne 29. 1. 2010 se v Kulturním domě v Kozojedech konala výroční členská schůze Kulturního spolku Kozojedy, které se zúčastnila většina členů spolku a řada hostů. Byla to schůze volební. Zvolen by nový výbor Kulturního spolku, který bude organizovat činnost spolku v následujících pěti letech. Po zhodnocení akcí roku 2009 a představení plánovaných akcí pro rok 2010 se s funkcí předsedy spolku rozloučil pan Bartoloměj Štěrba. Byl to právě on, který před deseti lety s přáteli založil spolek, který by organizoval, případně zaštitil akce pořádané v obci. Během let se počet členů rozšířil na 120, spolek má několik čestných členů a mnoho příznivců. Jeho akcí se zúčastňují desítky a stovky lidí z Kozojed, Bohů a dalších obcí regionu. Pan B. Štěrba byl hlavní hybnou silou spolku, byl to právě on, který se obětavě a bez nároku na odměnu zúčastňoval přípravy většiny akcí, organizoval, domlouval, jezdil, pomáhal. Za jeho práci mu patří velké poděkování. Skončil ve funkci předsedy, do výboru byl ale zvolen a sám slíbil, že s přípravou akcí bude rád i nadále pomáhat.

Pro pana Štěrba, který vedl Kulturní spolek celých deset let, bylo jako překvapení zorganizováno vystoupení „Hradeckých panenek“ – zralých žen z Hradceka - s jejich country tanečky. Bavil se nejen předseda, ale i všichni přítomní.

Na slavnostní schůzi bylo i slavnostní občerstvení. Místo tradičních chlebičků napekly šikovné kuchařky ze školní jídelny kuřecí řízky. Podávaly se s chlebem a okurkou. Byly výborné.

Na závěr schůze zahrála Kozojedská čtyřka s J. Barbořákem k poslechu a trochu i k tanci. Lidé se bavili, zpívali a tančili až přes půlnoc.

Za členy výboru Kulturního spolku Kozojedy byli zvoleni:

Štěrba Bartoloměj, Soukupová Jana, Němcová Markéta, Benešová Jarka, Lavička Milan, Vrbová Mirka, Franěk Václav, Ouhřabková Petra, Urbanová Anna.

Dne 8. 2. 2010 se konala v zasedací místnosti obecního úřadu první schůze nově zvoleného výboru Kulturního spolku Kozojedy. Předsedkyní Kulturního spolku Kozojedy byla na další čtyřleté období zvolena Markéta Němcová. Přejeme nové předsedkyni, novému výboru i celému Kulturnímu spolku, aby jeho činnost dále pokračovala ke spokojenosti členů i všech občanů Kozojed a okolí.

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU KOZOJEDY

USNESENÍ

z 20. veřejného zasedání

Zastupitelstva obce Kozojedy, které se konalo
ve středu 30. září 2009 od 19:00 hod. v KD Kozojedy

Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje :

371. Dodatek č. 2 ke zřizovací listině Základní a mateřské školy Kozojedy, okres Plzeň-sever, p.o.
372. Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene mezi Obcí Kozojedy a ČEZ Distribuce. Věcné břemeno se zřizuje na pozemku obce p.č.13/1 v k.ú. Kozojedy u Kralovic.
373. Žádost pana Hauznera o napojení svodu dešťových vod z nemovitosti čp.10 v Robčicích do obecní kanalizace.
374. Přijetí dotace ve výši 300.000,- Kč od KÚ PK na výměnu oken na budově OÚ Kozojedy a zároveň výběr firmy na provedení této práce - KM okna s.r.o., Trnová u Plzně.
375. Žádost sl. Jany Plačkové, Kozojedy 127 o zproštění platby za odpady po dobu pobytu v zahraničí.
376. Žádost Rallye klubu Marionetta Kralovice s realizací RZ v katastrech obce Kozojedy při plánování Rallye Střela dne 6. a 7. 11. 2009.
377. Dodatek č. 2 ke Smlouvě o dílo č. 1/2008 na vypracování územního plánu s firmou KB Král s.r.o.
378. Přihlášení kroniky obce do soutěže „O nejlepší kroniku Plzeňského kraje“.
379. Integrovaný strategický plán MAS Světovina a současně Strategický plán LEADER MAS Světovina, se kterými bylo zastupitelstvo seznámeno a podporuje jejich realizaci.
380. Začlenění obce do územní působnosti MAS Světovina.
381. Příspěvek na vánoční koncert ve výši 5.000,- Kč.
382. Příspěvek na novoroční ohňostroj ve výši 5.000,- Kč.
383. Příspěvek p. Fryčkoví, Kralovice na vydání stolního kalendáře, kde se bude obec také prezentovat.

Zastupitelstvo obce projednalo a bere na vědomí:

384. Úprava rozpočtu č. 3
385. Informaci firmy KB Král o potřebě revize ÚSES.
386. Navýšení ceny obědů ve školní jídelně na 55,- Kč.

Zastupitelstvo obce projednalo a zamítá:

387. Nabídku na reklamu v časopisu Aspida.

Zastupitelstvo obce projednalo a ukládá starostovi:

388. Získání více informací k revizi ÚSES.

USNESENÍ

z 21. veřejného zasedání

Zastupitelstva obce Kozojedy, které se konalo
ve čtvrtek 17. prosince 2009 od 19:00 hod. v KD Kozojedy

Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje:

389. Návrh rozpočtového provizoria na rok 2010.
 390. Záměr pronájmu obecní kůlny v k.ú. Kozojedy u Kralovic na pozemku č.45/1 panu Falcovi.
 391. Odprodej obecních pozemků č. 3482/55 o výměře 158 m² (ostatní plocha) a č. 288 o výměře 24 m² (ostatní plocha) v k.ú. Kozojedy u Kralovic panu Hanzalovi.
 392. Dodatek ke smlouvě s f. BECKER Kralovice o komplexním odpadovém hospodářství na r. 2010.
 393. Předloženou úpravu zarovnávání hranic katastru Lednice a Buček, s tím že výkaz výměr zůstane zachován.
 394. Nákup hi-fi soupravy do kulturního domu do výše 3 000 Kč.
 395. Příspěvek SDH Kozojedy ve výši 35.000,-Kč na oslavy 110. let založení sboru, které se budou konat v roce 2010.
 396. Žádost o zřízení letního skautského tábora v k.ú. Kozojedy u Kralovic, lokalita „Cihelna“ v období 3. 7. - 17. 7. 2010 včetně souvisejících terénních úprav.
 397. Opravu školního rozhlasu v ZŠ Kozojedy dle návrhu ředitele pana Hirta.
 398. Příspěvek obce Kozojedy na dopravní obslužnost, který bude pro r. 2010 činit 38 220,- Kč.
 399. Příspěvek 3,- Kč na obyvatele pro r. 2010 Mikroregionu Kralovice.
 400. Inventarizační komisi ve složení p. Görnerová, p. Přibylková, p. Valach.
 401. Podání žádosti o dotaci na výměnu oken v budově 1. stupně ZŠ Kozojedy.
 402. Poskytnutí příspěvku ve výši 140.000,- Kč Římskokatolické církvi – farnosti Kralovice na pokračování oprav kostela sv. Mikuláše v Kozojedech v případě, že by církev získala další dotaci v roce 2010.
 403. Zadání zpracování ÚSES jako dalšího podkladu při tvorbě územního plánu v ceně cca 35.000,- Kč bez DPH.
- Zastupitelstvo obce projednalo a bere na vědomí :**
404. Návrh rozpočtových úprav č. 5.
 405. Příspěvek na zakoupení vánoční nadílky do MŠ Kozojedy ve výši 3 500,- Kč.
 406. Zpracování ÚSES, které činí cca 35.000,- Kč bez DPH.
 407. Zprávy z jednání výborů (kontrolní, finanční) a školské komise.
 408. Informaci společnosti Vodárny a kanalizace o navýšení ceny vodného na r. 2010.

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU:

NOVĚ OTEVŘENY SLUŽBY PRO VEŘEJNOST

OD 1. 5. 2010 - BUDOVA OÚ V KOZOJEDECH 1NP (bývalá ordinace)

Lenka Štemberová mob.:733 749 844

KOSMETICKÉ SLUŽBY

kompletní ošetření dle typu pleti
hloubkové čištění mikrodermobrází
masáže obličejů a dekoltu
barvení a úprava řas a obočí

VIZÁŽISTIKA

líčení dle příležitosti

REKONDIČNÍ MASÁŽE

žáda a šije
kompletní masáž celého těla

DEPILACE

teplým voskem
horního rtu
rukou a nohou
brady, tříslel

Firma Becker Bohemia s.r.o., provozovna Kralovice

si dovoluje nabídnout služby
spojené s jarním úklidem
(vyklizení sklepů, půdních prostor,
stodol a pod.) i pro občany.

Zapůjčení kontejnerů
na likvidaci odpadu,
stavební sutě a odvozu dalších materiálů.
Informace na tel. 373 396 158, 373 397 623,
PO- PÁ 7:00 - 14:00,
email - jaroslav.bilek@beckerbohemia.cz

Pokračování oprav kostela sv. Mikuláše v Kozojedech

Hlavní dominantou každé větší obce bývá kostel. Ten kozojedský, kostel sv. Mikuláše, byl postaven již ve středověku, dnešní podobu mu vtiskl plaský opat Evžen Tyttl ve dvacátých letech 18. století. Nejrazantněji se tehdy změnilo průčelí kostela s věží, přestavěné zřejmě významným architektem Janem Blažejem Santinim-Aichlem. Právě toto průčelí by se v letošním roce mělo dočkat rekonstrukce.

Zastupitelstvo obce Kozojedy odsouhlasilo na svém jednání příspěvek na opravu věže. Bez tohoto příspěvku by vlastníci kostela – římskokatolická církev – nemohla zažádat o dotaci na Krajském úřadě Plzeňského kraje a pokračovat tak v již započatých opravách. Při nich byly v uplynulých letech vyměněny střešní latě a krytina na takřka celé střeše. V letošním roce se pozornost bude věnovat věži, jejíž stav je velmi špatný. Opadává omítka a také mohutný znak plaského opata Tyttla umístěný nad vchodem ohrožuje nejen návštěvníky kostela, ale i všechny kolemjdoucí. Vzhledem k úsporným opatřením bude kozojedský kostel asi jediným, který obdrží dotaci na opravu od Plzeňského kraje.

Kostel je místem setkávání. Ať již při bohoslužbě nebo jiných příležitostech, např. koncertech. Je součástí obce, navíc významnou památkou. Pokud byste i Vy chtěli přispět na jeho opravu, Obecní úřad Kozojedy zřídil samostatný účet určený pouze na opravy tohoto kostela. Jeho číslo je: **163235031/0300**. Předem děkujeme za finanční i jinou podporu.

Obecní úřad

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

✦ NAROZENÍ

ÚNOR

Vaňková Jindřiška Lednice 7

VÝROČÍ

DUBEN

75 let Špírková Dagmar, Kozojedy 38

70 let Šimandl Josef, Břízsko 34

KVĚTEN

95 let Sinkulová Růžena, Kozojedy 96

60 let Čech Vladimír, Kozojedy 145

ČERVEN

80 let Kašík Bohuslav, Kozojedy 12

85 let Šour Josef, Kozojedy 64

80 let Fenclová Marie, Robčice 18

70 let Spurný Vladimír, Kozojedy 43

✦ ÚMRTÍ

Štol Václav, Lednice 9

Zazvonilová Lidmila, Kozojedy 112

Čada Ladislav, Kozojedy 144

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych za obec Kozojedy poděkovat všem, kteří i přesto, že vstoupil v platnost tzv. „chodníkový zákon“, uklízeli sníh před svou nemovitostí i jinde.

V zákoně se sice uvádí, že za úklid je odpovědná obec nebo město, ale většina obcí v současné době nemá ani techniku, zaměstnance nebo brigádníky, ani dostatek finančních prostředků na to, aby byla ihned schopna úklid provést. Jsem rád, že většina našich obyvatel to chápala a uklízela sníh z chodníků tak, jako v minulých letech.

Všem patří mimořádné poděkování a ujištění, že si obec každé Vaší pomoci váží. Letošní zima byla na sníh mimořádně bohatá, jak to dokládají i čísla. Naše obec vynaložila za prohrn a posyp veřejných komunikací do poloviny března 52.395,00 Kč, což je nejvíce za poslední roky.

Starosta obce

STAROČESKÉ MÁJE BUDOU !

Staročeské Máje jsou nedílnou součástí akcí Kulturního spolku Kozojedy. S roční přestávkou se do Kozojed vrací tradice, kterou se již od svého založení snaží spolek udržovat. Proto právě letos 8. května 2010 se dívky a chlapci /májovníci/ obléknou do krojů a celý den bude patřit jen tanci a dobré zábavě. Průvod v čele s kecalem a májovníkem vyjde od kulturního domu ve 14 h a bude ho doprovázet kapela Pavla Saka.

Již několik týdnů nacvičují májovníci v Kulturním domě Kozojedy Staročeskou besedu, kterou večer zatančí na sále za doprovodu muzikantů, kteří hrají živě Staročeskou besedu jen u nás v Kozojedech. Večerem bude provázet hudba V. Žákovce.

Nácviky Besedy se konají každou neděli od 14 h v kulturním domě. Kdo by měl zájem se přijít pobavit, zatančit a prožít pak při Májích nezapomenutelné okamžiky, ať se přijde podívat, nebo se může informovat prostřednictvím e-mailu: marketa.kozojedy@seznam.cz

Jsou lidé, kteří nejsou příznivci těchto akcí, mají různé jiné zájmy a doba, která je taková jaká je, tomu nijak nepřispívá. Proto si vážíme každého, kdo si chce život užívat, bavit se a radovat, ne jen kritizovat a sedět doma.

Jsme rádi, že jsou i tací, kteří mají chuť se bavit a nacvičují pravidelně každý týden. Jsou mladí a náš spolek bude vždy takové lidi podporovat v jejich angažovanosti.

Takže: "ČÍ JSOU MÁJE?" .. no přece NAŠE, kozojedské !

Markéta Němcová - předsedkyně KSK

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU: SVOZ VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU - KONTEJNERY:

KOZOJEDY A LEDNICE
21.5. (PÁTEK) - ODVOZ 24.5. (PONDĚLÍ)

BOREK, BŘÍZKO, ROBČICE
28.5. (PÁTEK) - ODVOZ 31.5. (PONDĚLÍ)

Objemný odpad je ten, který se nevejde do popelnice, např. starý nábytek, koberce, lina, umyvadla, toalety apod.

NE!!!

**VĚTVY, LISTÍ, TRÁVU,
NEBEZPEČNÝ ODPAD A STAVEBNÍ SUŤ**

Cvičení s Hankou P. v Kozojedech

Máte-li rády pohyb a nevádí Vám, že po hodině cvičení budete zpocené a shodíte nějaké to kilo, tak se přidejte k nám.

Hodina se skládá:

- zahřátí, rozcvička
- sestava, aerobní blok
- formování problematických partií
- strečink, relax- vždy na konec

A co všechno cvičíme?

- aerobic, body styling, kalanetiku,
- posilování se zátěží vlastního těla nebo s gumičkami
- (do budoucna snad i step aerobic).

KDY A KDE - KD KOZOJEDY:

pondělí 19:00 -20:00 hod.

čtvrtek 18:30 -19:30 hod.

Možná otázka nakonec: a mohu cvičit i já? Odpověď je snadná, záleží na Vás, jak se cítíte a zdravotním stavu, přijďte si vyzkoušet hodinu na vlastním těle a uvidíte, zda-li Vám to vyhovuje. Pokud bych měla vytyčit věkovou hranici, tak si troufnu napsat od 15 do 50 let. Takže Vás srdečně zvu a zároveň se budu těšit na viděnou v tělocvičně.

Hana Prokopcová

NOVINY
KULTURNÍHO SPOLKU KOZOJEDY
A OBCE KOZOJEDY

Vydává Kulturní spolek Kozojedy a Obec Kozojedy - Mgr. Jaroslava Benešová, Jana Görnerová;
Noviny Kulturního spolku Kozojedy a Obce Kozojedy vycházejí od června 2002 čtvrtletně.
Adresa: J. Benešová, Kozojedy 7 nebo j.benesova@post.cz Grafika: V. Steiner - vsteiner@seznam.cz
Poděkování všem, kdo se o vydání tohoto čísla zasloužili. Budeme rádi, když do našich novin také přispějete.